

край нѣкоя блѣскава витрина. Но тѣ тѣрпятъ всичко, за да помогнатъ на близкитѣ си въ трудната борба за животъ.

Повечето отъ тѣхъ ходятъ и на училище, за да не останатъ безъ образование. Работятъ само въ свободното си време, когато нѣматъ уроци.

Ето, на примѣръ, малкиятъ Васко отъ квартала „Иванъ Вазовъ“. Той е вече ученикъ въ първи класъ, а отъ 3 години ходи по улицитѣ, зиме и лѣте, за да продава семки, бонбони, шоколади, моливчета и играчки. Баща му умира, когато билъ на 5 години, майка му остава вдовица съ 3 невръстни деца. Въпрѣки всичкитѣ ѝ грижи и старания, тя не могла да осигури прехраната имъ. Петгодишниятъ Васко разбира това и, по примѣра на други деца отъ тѣхния кварталъ, тръгва да печели като продавачъ изъ софийскитѣ улици. Преди още да учи смѣтане въ училище, той се научава да смѣта на улицата. Всички по-възрастни продавачи на дребно се

учудватъ на неговата ловкостъ и го считатъ за много „отраканъ“. Това малко момченце съ живи черни очи спечелва симпатията на много хора съ своята пъргавостъ и трудолюбие, и тѣ му ставатъ редовни купу-